

Posudek na bakalářskou práci

Název Práce: **Chyby v klauzurních pracích z ruštiny posluchačů bakalářského studia oboru Ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání za léta 2011-2013**

Autor: Jana Poučová

Obor: B7507 Specializace v pedagogice

Anglický jazyk se zaměřením na vzdělávání

Ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání (asi, není uvedeno...)

Předkládaná bakalářská práce **Chyby v klauzurních pracích z ruštiny posluchačů bakalářského studia oboru Ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání za léta 2011-2013** si klade za cíl zanalyzovat nejčastější chyby, které se objevují v klauzurních pracích studentů ruského jazyka, přičemž autorka si vytkla za cíl konkrétně zanalyzovat zejména ročníky 2011-2013. Sama v textu práce přiznává, že ročník 2013 nezpracovává, neboť materiál zkoumaný v letech 2011 a 2013 je natolik obsáhlý, že ke zkoumání je jeho objem dostačující. Práce je členěna do dvou základních částí, tedy na části **TEORETICKÁ VÝCHODISKA** a **PRAKTICKOU ČÁST**. V obsahu se ještě objevuje zvýrazněná část **INTERFERENCE**, která je však pouze podkapitolou teoretické části. Musím konstatovat, že takto dělenému obsahu moc nerozumím, nicméně předpokládám, že se jedná pouze o nepozornost autorky při závěrečném zpracování práce.

V teoretické části práce se autorka věnuje významným autorům a východiskům, která při své dlouholeté didaktické praxi při práci s chybou zaznamenali. Cenné jsou v tomto ohledu zejména práce Choděry a Hendricha, přičemž je velmi potěšitelné, že se autorka inspirovala i prací docentky Ondrákové. I když si nejsem jist, že autorka ví, že Korčáková a Ondráková je jedna a tatáž osoba, z textu práce to jasně nevyplývá. Mrzí mě, že použitá literatura není bohatší, nicméně pro daný typ práce je 12 tištěných zdrojů ještě dostačujících. Každopádně bych uvítal, kdyby se autorka poohlédla i po aktuálnějších elektronických zdrojích. Celá teoretická část je ve své podstatě kompilátem myšlenek jednotlivých autorů, přičemž si myslím, že je z pozice studenta bakalářského programu studia velmi obtížné analyzovat práci s chybou, bez metodologického základu a hlubšího vhledu do problematiky didaktiky cizích jazyků. Nicméně nechci pouze pochybovat o kompetentnosti autorky a

musím tímto pochválit přehledné členění teoretické části a zejména to, že použité zdroje využila co možná nejefektivněji.

Oproti teoretické části je praktická část podstatně kvalitnější. Zcela zodpovědně musím prohlásit, že tato je zpracována velmi kvalitně a autorka za ní zasluhuje pochvalu, což se také odráží v celkovém hodnocení oponenta práce. Autorka chyby nalezené v klauzurních pracích dělí dle metodiky, která je obecně přijímaná při revizi těchto prací, tedy na chyby pravopisné, interpunkční, morfologicko-syntaktické a lexikální. Nejčastější z nich řadí do přehledných tabulek, přičemž nepovažuji za nutné je zde popisovat. Poněkud nechápu zařazení podkapitoly **Metody vedoucí k snížení počtu vyskytujících se chybných jevů**, neboť tato by se logicky spíše hodila do teoretické části práce a to zejména svým obsahem. Obecně je celkové zhodnocení praktické části spíše povšechné a postrádá autorčinu reflexi, dochází pouze k opakování teoretických východisek zavedených autorů.

Autorka využila spíše menší množství zdrojů, které ovšem správně v textu cituje. Práce je psána česky a netrpí gramatickými a stylistickými nešvary. Otázkou zůstává, zda by se student bakalářského stupně studia měl pouštět do tak náročné práce, jakou je práce s chybou. Tato totiž představuje pokročilou zkušenost s vyučováním jazyka.

Navrhovaná známka:

V Hradci Králové 17.8.2017

Mgr. Miroslav Půža, Ph.D.